

meget tilfredsstillende. Men det er rigtig nok meget lidt tilfredsstillende at faa et Lovforslag ændret, saaledes at det bliver et godt Forslag, naar der overhovedet ikke skal blive noget ud af det, og i saa Henseende stiller den højtærede Minister sig egentlig paa samme Standpunkt som ved første Behandling. Han mente, der ikke skulde gennemføres noget i Aar, og at Forslaget saa en Gang i 1904, 1905 eller 1906, naar det egentlig kunde blive, kunde komme i samme Gryde som en Masse andre Forslag. Han mente heller ikke, vi havde Interesse af at faa Forslaget vedtaget i Aar. Jo, vort Forslag har en Gang været i samme Gryde som en Masse andre Forslag. Det vare vi i 1894, og da kom vi ikke med. Hvordan det kan gaa os, naar vi næste Gang stilles sammen med andre, vide vi ikke. Vi have ment, at da vi vare med allerede i 1894, og da der er gjort hele det Arbejde siden, vare vi berettigede til at indtage en Undtagelsesstilling, ogsaa af den Grund, at vi have vore Pengesager i Orden. Naar den højtærede Minister nævnede Ændringsforslag Nr. 1 som Bevis for, at vi vare uenige om Linien, er det ikke rigtigt, vi ere jo, som der staar i Betænkningen, enige om Linien, Land og By, der er i Egnen ingen som helst Uenighed i den Henseende. Naar Fler-tallet har stillet Ændringsforslaget om, at man eventuelt kunde naa en anden Linie, er det, fordi Egnen skulde have frit Valg, om den af finansielle Hensyn maaske vilde foretrække en Linie, den ellers i og for sig ikke saa gerne vilde have, da det finansielle Hensyn dog kan spille en stor Rolle og navnlig maatte spille en stor Rolle paa det Tidspunkt, da Forslaget blev stillet, idet Kolding endnu ikke havde tilsagt sit Bidrag til Lunderskov Linien. Men deraf kommer ingen Uenighed. Ville de interesserede Kommuner foretrække Lunderskov, have vi ikke noget imod det. Foretrække de Vejen, have vi ikke noget mod det, der er slet ingen Uenighed, og der bliver sikkert ingen Uenighed. Imidlertid, skulde Lovgivningsmagten, Folketinget, Landstinget og Regeringen, være imod dette Ændringsforslag, er det ikke Meningen, at det skal forhindre Loven fra at komme i Stand. Vi have kun ment, at det eventuelt burde affattes saaledes, idet Kommunerne maaske kunde se deres Fordel ved at tage en billigere Linie. Da Statskassen derved vil spare 70,000 Kr., have vi ment, det var et formaalstjenligt Ændringsforslag, men i øvrigt er det ikke

noget, som for Forslagsstillerne spiller saa stor en Rolle.

Hovedsagen er at faa Forslaget ført igennem og faa det ført igennem i Aar. Jeg beklager derfor meget, ikke for min egen, men for vedkommende Egenes Skyld, at den højtærede Minister har indtaget samme Stilling over for Loven, som Højres Ministre Aar efter Aar have indtaget. Det vil gøre et daarligt Indtryk ude paa Egnen. Vi havde ventet, at naar vi havde vore Sager saa godt i Orden som ikke ret mange, der have faaet Privatbaner, kunde vi have faaet Sagen gennemført, det mente vi at have et berettiget Krav paa. Det var en af de Ting, vi mente at kunne faa opfyldt ved den ny Tingenes Tilstand, vi ere komne ind i, saa meget mere som det jo er en offentlig Hemmelighed, at det, som i Fjor standsede Forslaget i Landstinget, var Ministerens Stilling. Jeg skal ikke forfølge dette videre, jeg har jo ingen Magt til at forandre den højtærede Ministers Mening, han skal jo følge sin Overbevisning, og vi komme jo rimeligvis til at finde os i hans Stilling, desværre.

Jeg skal saa gøre nogle faa Bemærkninger til de Udtalelser, som ere faldne fra anden Side, det skal ikke blive mange. Med det ærede Medlem for Vejle Amts 3die Valgkreds (Thomas Nielsen) har jeg saa tidt krydset Klinge her i Salen om Jernbanespørgsmaal, og stadigvæk ere det ærede Medlems Paastande jo blevne underkendte ved Afstemningerne her i Salen. Jeg haaber ogsaa nu, da han med stor Eripostighed gentager det samme, at Resultatet skal blive det samme, og for saa vidt er der ikke stor Anledning for mig til at forny Diskussionen, det er jo de samme gamle Argumenter. Jeg skal ikke komme ind paa mange af dem. Han sagde, at Vandel-Banens Bestyrelse havde godtgjort med Tal, at denne Banes økonomiske Drift i Fremtiden vilde blive ganske umulig, naar vi lavede Lunderskov—Grindsted-Banen. Det er jo det samme, som vi have hørt før, men naar han nævnte her, at de havde godtgjort det med Tal, sigtede han vel sagtens til Tallene i et Andragende, som er indkommet til Udvalget, og da vil jeg dog for en Gangs Skyld konstatere, at disse Tal godtgøre ingen Verdens Ting uden det, at de Folk, som have undertegnet disse Tal, have ikke vidst Besked med, hvad de skrev, eller ogsaa er det sket mod bedre Vidende. Jeg studsede straks, da jeg saa disse 1,400 Kr., der opføres